Nr. 221. Cena 3 centy. 1867.

Wychodzi codziennie o 8mej rano.
Przedpłata w miejscu:
rocznie . . 12 złr.
ćwierćrocznie 3 „ — c.
miesięcznie 1 „ — „
Z przesyłką pocztową:
rocznie . . 15 złr. — c.
ćwierć rocznie 3 „ 80 „
miesięcznie . 1 „ 30 „
„TYGODNIK LWOWSKI“ ilustrowany jako dodatek rocznie 8 złr. kwartalnie 2 złr.

DZIENNIK LWOWSKI

Sobota dnia 28. Grudnia. — Młodzianków Niew. (rzym.) — Ahheija Pr.. (grec.)

Redakcja w rynku Nr. 115. w lokalu drukarni Poremby.
Ekspedycja i ajencja insernat przy placu katedral. pod l. 31, w domu Majewskiego
Za ogłoszenia od wiersza drobnego druku 4 c. (oprócz opłaty stęplowej 30 kr.)—
Reklamacje nieopieczętowane wolne są od opłaty.

Wiadomości polityczne.

Austrja. Ogłoszonem dnia wczorajszego mianowaniem br. Beckego państwowym ministrem finansów i br. Johna ministrem wojny, dzieło ukonstytuowania monarchii dochodzi do kresu; niema wątpienia, że już w tych dniach nastąpią mianowania ministrów cislitawskich, gdyż od dnia dzisiejszego przestaje p. Becke sprawować tekę ministra finansów z tej strony Litawy a przecież urząd tak ważny nie może ani chwili pozostawać bez odpowiedniego kierownika. Miejmy zatem jeszcze nieco cierpliwości a dowiemy się, jacy mężowie obejmą ster nowy państwa.

Depesza wczorajsza o nowym artykule „Ruskiego Inwalida“, zapowiadającym postawienie sprawy wschodniej na porządek dzienny przez Rosyę, nie małe uczyni wrażenie w kołach rządowych. Powtórne to odezwanie się organu rosyjskiego ministerstwa wojny, nie można zbyt lekceważyć, aczkolwiek prawdą jest, że kto dąży do wojny, nie rozgłasza swego zamiaru na wsze strony. Mimo to doradzają wszyscy przyjaciele Austryi, aby się miała na ostrożności w obec swego północnego sąsiada, obok tego jednak, aby się zachowała spokojnie bez jakiegokolwiek pozoru zaczepnych dążności, jak długo w istocie nie jest przygotowana do odparcia zaborczej polityki Rosji. Wobec nowej sytuacji, wywołanej artykułami „Ruskiego Inwalida“, trudna będzie sprawa delegacji wspólnej, która w celu zniesienia niedoboru i przeprowadzenia oszczędności w finansach, musi dążyć do zniesienia wojska stojącego. Owóż jedynym sposobem, w jaki pogodzi się ta oszczędność z niezachwianiem wojskowego stanowiska odpornego, byłoby urządzenie obrony krajowej na podstawach narodowych, jakiej domagają się Węgry i my.

Z powodu nie zwołania sejmu, sprawy krajowe pogrążone są w zupełnem zapomnieniu, jedynie drogi krajowe mają przecież wkrótce przejść w administrację wydziału krajowego, który w tym celu poczynił już odpowiednie kroki w celu porozumienia się z rządem. Do przeprowadzenia odbioru dróg krajowych wyznaczono z grona wydziału pp. Kraińskiego i Ławroskiego, który i tak kieruje biórem drogowem.

Francja. Stanowcze postępowanie cesarza Napoleona w sprawach rzymskiej i wschodniej wielkie wywołało niezadowolenie w Berlinie i Petersburgu. Hr. Bismark obawiając się, żeby dzisiejszy władzca Francji nie zechciał znowu odegrać roli pośrednika w Niemczech, i nie zmusił Prus do ścisłego wykonania wszystkich punktów traktatu pragskiego, coraz bardziej ściśnia węzły łączące go z Petersburgiem. Rząd pruski od dawna uważał sprawę wschodnią za środek zapewnienia sobie wdzięczności i pomocy moskiewskiej. Sprawa cywilizacji i całej ludzkości niknie dla Prus wobec możności osiągnienia choćby chwilowych korzyści.

Moskwa dała do poznania swem zachowaniem się w kwestji zwołania konferencji, a następnie ogłaszaniem różnych aktów dyplomatycznych, dotyczących sprawy wschodniej, jak srodze ją rozczarowało wspólne postępowanie Austrji i Francji w kwestji orjentalnej. Powrót Francyi do dawnej tradycyjnej, a przez największych jej mężów stanu zalecanej polityki w sprawie wschodniej tem bardziej jest obecnie niedogodny dla moskiewskiego rządu, im dalej posunęły się już przygotowania w Grecji, Serbji i Czarnogórze do rozpoczęcia oddawna już oczekiwanej walki. Moskwa usiłuje wprawdzie różnemi demonstracjami wpłynąć na rząd cesarski i zwrócić go z obranej drogi, ale środki te przy dzisiejszem rozdrażnieniu cesarza Napoleona, i gotowości do boju armji francuzkiej raczej wręcz przeciwny zamiarom moskiewskim sprowadzą skutek.

Anglja. W Irlandyi istnieją obecnie dwa stronnictwa: ultramontańskie i feniańsko-amerykańskie. Jedno i drugie jest co do wyznania religijnego katolickie; ale podczas gdy pierwsze reprezentuje prawdziwą reakcję, jakkolwiek również dąży do niezawisłości od Anglji, — to ostatnie jest przedstawicielem idei postępowych a osobliwie wyobrażeń republikańskich. Pośredniego stronnictwa niema tu wcale, a usiłowania ku utworzeniu czegoś podobnego zawiązaniem tak zwanej „ligi reformisów irlandzkich“ całkiem się nie powiodły; liga ta bowiem obecnie całkiem się rozwiązała.

Włochy. Dnia 22. grudnia odbyło się głosowanie w włoskiej izbie poselskiej nad porządkiem dziennym proponowanym przez ministerstwo, który został odrzucony większością 201 głosów przeciw 199. W projekcie tym podniosło ministerstwo swe oświadczenie, że podtrzymuje program narodowy z Rzymem jako stolicą, ubolewa nad zamiarami stronnictwa czynu przeprowadzenia tego programu świadkami rewolucyjnemi, powiada, że wolność gwarantowana przez rząd legalny jest zupełnie wystarczającą, a wreszcie pochwala zachowanie się rządu. Inne proponowane porządki dzienne zostały cofnięte przez wnioskodawców.

W dniu następnym oświadczył jenerał Menabrea w izbie poselskiej, że wskutek wczorajszego głosowania izby całe ministerstwo podało się do dymisyi. Aż do wydania odpowiednich rozkazów królewskich utrzyma ministerstwo zarząd prowizoryczny. Izba poselska odroczyła swoje posiedzenia.

Stronnictwo burbońskie w Neapolu zamyśla o wywołaniu nowych zaburzeń, w celu stawienia jak największych przeszkód energicznemu postępowaniu rządu włoskiego na zewnątrz. Neapolitański komitet powstańczy wydał odezwę, w której ogłasza powrót exkróla Franciszka II. do Neapolu i oderwanie się Sycylii i Włoch południowych od wspólnej ojczyzny. W proklamacyi tej rzuca stronnictwo wsteczne najczarniejsze potwarze na rząd włoski, obwiniając go, iż z jego winy podupadły całe miasta, 7000 obywateli jęczy w więzieniach, 2000 zostało rozstrzelanych, a około 5000 tylko ucieczką z kraju rodzinnego zdołało się ocalić!

W ten sposób pisana jest cała odezwa; pełna najohydniejszych potwarzy i fałszów historycznych. Takich to środków używają zwolennicy despotycznych rządów burbońskich, które przez tak długie wieki szerzyły pomiędzy ludem włoskim ciemnotę i spodlenie; sposób w jaki i dziś walczą z postępem i cywilizacyą, zupełnie odpowiada dawnemu machiawelizmowi i tradycyom despotyzmu.

Ameryka. Izba odrzuciła rezolucję, aby prezydentowi Johnson wytoczyć proces, 108 głosami przeciw 57.

Ustawy zasadnicze.

Poniżej zamieszczamy sankcjonowane na dniu 21. grudnia b. r. ustawy zasadnicze państwa austrjackiego. Szereg ustaw tych rozpoczyna prawo zmieniające ustawę zasadniczą o reprezentacji państwa z dnia 26. lutego 1861; z kolei podamy ustawę o ogólnych prawach przysługujących obywatelom państwa, dalej ustawę o władzy sędziowskiej, ustawę o wykonywaniu władzy rządowej i wykonawczej, ustawę o wspólnych wszystkim krajom monarchii sprawach i sposobie ich traktowania.

Aczkolwiek czytelnikom ważniejsze postanowienia powyższych praw są dość znane, ponieważ we wiadomościach naszych politycznych, jakoteż i w artykułach kierujących, częstokroć zdawaliśmy sprawę z obrad rady państwa i wydziału konstytucyjnego, który wypracowaniem ustaw tych blisko od pół roku się zajmował, toć jednak uważamy za stosowne podać je w całości, aby czytelnicy wyrozumieli tak wszystkie pojedyńcze ustępy jak i zdołali pojąć zmiany, które zajdą odtąd w ustroju monarchii.

W krótkim przeciągu 19 lat, dożyliśmy ogłoszenie niejednej już ustawy konstytucyjnej, począwszy od marcowej konstytucji z r. 1848, aż do patentów lutowych z r. 1861. Żywot jednak wszystkich tych konstytucji był nader krótkotrwałym, bo stosunki nasze tak się jakoś nieszczęśliwie urządziły, i

Austrja w żaden sposób nie mogła dojść do porządku i ładu. Jedne zniweczyła ręka reakcyi w r. 1849 i 1850, drugie okazały się jako niemające żadnej żywotności, bo nieopierały się na podstawach sprawiedliwości i nieprzedawnionych prawach narodów i krajów, w skład monarchii wchodzących. Takim wyrobem były patenta lutowe p. Schmerlinga, które za nic miały tysiącletnią konstytucję Węgier. Nieposzanowanie narodowości niemienieckich i praw korony św. Szczepana unicestwiły możliwe uporządkowanie państwa — wywołując bowiem opór Węgrów i innych narodowości, dowiodły one najbardziej nieżywotności swej. Jakoż już w r. 1865 jawnie się okazała niemożliwość rządzenia wespół z patentami lutowemi, wskutek czego nastąpiło z powołaniem hr. Belcredego na ministra stanu zawieszenie patentów tych, które odtąd już nieweszły w całości w życie, gdyż napowrót przywrócona konstytucja węgierska wbiła klin, który rozsadził za pierwszym zamachem konstytucję p. Schmerlinga.

Panu Beustowi przypadło zadanie pogodzenia konstytucji lutowej z prawami węgierskiemi, co mu się też zupełnie udało. Węgrzy stali niewzruszenie przy swym elaboracie a p. Beustowi niepozostało nic innego, jak zgodzić się na ich żądania. Przyjmując więc bez zastrzeżenia prawa węgierskie, p. Beust konstytucję lutową tylko o tyle zmienił, o ile konieczna zachodziła tego potrzeba, a pierwsza z tych ustaw jest najlepszym dowodem, jak mało zyskaliśmy na zmianie tej.

Ustawa o reprezentacyi niezmieniła wcale składu Izby panów, aczkolwiek nawet sam rząd uznał za potrzebne powołanie nowych do niej członków, aby przełamać opór zasiadującego w niej zastępu reakcjonistów i figur wojskowych. Obecny zaś skład, czyni z niej powolne narzędzie rządu, co oczywiście nieodpowiada zasadom rzetelnego konstytucjonalizmu, który do Izby wyższej dopuszcza wprawdzie konserwatystów ale nie zawisłych od rządu i mianowanych przez niego osób pół lub zupełnie urzędowych.

Również pozostał nietknięty stosunek liczby posłów pojedynczych krajów, aczkolwiek kilkakrotnie udowodniono, że niektóre kraje koronne w porównaniu do swej ludności i do obszaru wysyłają zbyt małą ilość posłów do rady państwa, a tak Galicja i nadal będzie miała w radzie państwa tylko 38 przedstawicieli. Tak samo pozostaje niezmieniony sposób dotychczasowego wyboru członków rady z pojedyńczych grup sejmów krajowych a zmianę w tym względzie może przedsięwziąść jedynie rada państwa za wnioskiem sejmu. Ustęp ten jest istotnem ścieśnieniem autonomii krajowej, gdyż sejm jedynie może być kompetentnym sędzią w sprawie wewnętrznej.

Jako rozszerzenie swobód konstytucyjnych uważają pozostawienie wyboru prezydenta i wiceprezydentów izbie poselskiej, co dotąd przysługiwało monarsze; określenie zaś zakresu działania rady państwa jest najważniejszą zmianą, o którą najzaciętsza toczyła się walka między centralistami a autonomistami. Rezultat walki tej jest nader smutnym, bo autonomiści zaledwie wywalczyć zdołali okruszyny tych praw, których słusznie żądać mogli w interesie krajów. Centraliści niepoprawni chcieli wszystko zagarnąć w zakres rady państwa, a ponieważ rząd wcale nie popierał żądań autonomistów, więc uczyniono też tylko kilka ustępstw i to takich, które nie wielkie rokują nam korzyści.

W porównaniu do patentów lutowych zmienił się zakres o tyle tylko na naszą korzyść, iż ustawodawstwo o propinacyi, o gminach, o szkołach realnych i technicznych i o wewnętrznem urządzeniu ksiąg gruntowych przeszło w zakres sejmów krajowych. Nie takich ustępstw na rzecz autonomii domagał się kraj, nie takich zmian żądał sejm w swoich adresach do korony, nie takie przyobiecywał p. Beust delegacyi naszej, gdy jej obecność w radzie państwa była nieodzowną. Lecz dajmy na teraz pokój tym przykrym wspomnieniom. Ustawa przyszła do skutku w duchu tak krępującym autonomię krajów, iż pozostaje jedyna nadzieja w ponownej zmianie legalnej, do której dążyć powinni autonomiści wszelkiemi siłami.

Ustawa z 21. grudnia 1867 zmieniająca ustawę o reprezentacyi państwa z dnia 26. Lutego 1861.

§. 1. Rada państwa powołaną jest do wspólnego reprezentowania królestw Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem krakowskiem, arcyksięstwa Austryjackiego powyżej i poniżej Anizy, księstw Salzburgu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny, margrabstwa Morawii, księstwa górnego i dolnego Szląska, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu i kraju Vorarlbergu, margrabstwa Gorycyi i Gradyski i miasta Tryestu z obwodem.

Rada państwa składa się z izby panów i izby deputowanych.

Nikt niemoże być równocześnie członkiem obydwu izb.

§. 2. Członkami izby panów są pełnoletni książęta cesarskiego domu.

§. Dziedzicznemi członkami izby panów są pełnoletni naczelnicy tych krajowych rodzin szlacheckich, które odznaczają się wielką posiadłością ziemską w królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa, i którym cesarz nada godność dziedzicznych członków rady państwa.

§. 4. Członkami izby panów rady państwa są na mocy swojej wysokiej godności kościelnej arcybiskupi i biskupi posiadający godność książęcą w królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa.

§. 5. Cesarzowi przysłuża prawo powoływania do izby panów, jako dożywotnich tejże członków z królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, mężów zasłużonych około dobra państwa lub kościoła, umiejętności lub sztuki.

§ 6. Do izby deputowanych wchodzi 203 członków, a to wedle liczb dla pojedyńczych królestw i krajów następnie oznaczonych:

Dla królestwa Czech 54, Dalmacyi 5, Galicji i Lodomeryi wraz z W. ks. Krakowskiem 38, arcyks. Austryi poniżej Anizy 18, powyżej Anizy 10, księstwa Salcburgu 3, Styryi 13, Karyntyi 5, Krainy 6, Bukowiny 5, margr. Morawii 22, księztwa szlązkie 6, Tyrol 10, Voralberg 2, margr. Istryi 2, Gorycya i Gradyska 2, Triest z obwodem 2.

§ 7. Sejmy krajowe wysełają oznaczoną dla każdego kraju liczbę członków rady za pomocą wyborów bezpośrednich.

Wybór odbywa się bezwzględną większością głosów w ten sposób, ażeby przypadająca, wedle przepisów dodatku do krajowej ordynacyi wyborczej na oznaczone obwody, miasta, korporacye—ilość członków Izby deputowanych—rzeczywiście wyszła z posłów sejmowych tychże samych obwodów, miast lub korporacyi.

Zmiany w oznaczeniu grup, względnie obwodów, miast, korporacyi i rozdziału wybrać się mających deputowanych pomiędzy pojedyńcze grupy — mogą nastąpić tylko wskutek ustawy rady państwa na wniosek sejmów krajowych.

Cesarzowi przysłuża prawo zarządzenia bezpośrednich wyborów z obwodów miast i korporacyi, jeżeli zajdą okoliczności wyjątkowe, które nie dozwolą obesłania rady państwa przez sejmy. Bezpośrednie wybory mają się dokonać w ten sposób, że przypadającą na pewną grupę, wedle przepisów krajowej ordynacji wyborczej liczbę członków rady państwa wybierają uprawnieni do wyborów sejmowych wyborcy tejże grupy. Ustawa określa bliższe warunki przeprowadzenia takich wyborów bezpośrednich, jako też oznacza okręgi wyborcze.

§. 8. Wybrani do izby deputowanych publiczni urzędnicy niepotrzebują urlopu do wykonywania mandatu.

§. 9. Cesarz mianuje prezesa i wiceprezesów izby panów z grona członków jej na czas sesji. Izba deputowanych wybiera z grona swego prezesa i wiceprezesów. Innych urzędników wybierają same izby.

§. 10. Cesarz zwołuje radę państwa corocznie, o ile możności w miesiącach zimowych.

§. 11. Zakres działania rady państwa obejmuje wszystkie sprawy, odnoszące się do praw, obowiązków i interesów wspólnych wszystkim w radzie państwa reprezentowanym królestwom i krajom, o ile sprawy te nie mają być traktowane wspólnie na podstawie ugody zawartej między krajami korony węgierskiej a resztą krajów monarchii.

Do zakresu działania rady państwa należy przeto:

a) badanie i zatwierdzanie układów handlowych i takich traktatów państwowych, których następstwem ma być obciążenie państwa lub części jego, albo zobowiązanie pojedynczych obywateli, albo zmiana obszaru królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa;

b) wszelkie sprawy odnoszące się do sposobu, porządku i czasu trwania służby wojskowej, mianowicie coroczne przyzwolenie kontyngensu rekrutów i ogólne przepisy co do dawania podwodów, utrzymywania i kwaterowania wojska;

c) oznaczenie budżetu, a mianowicie coroczne przyzwolenie podatków, danin i należytości; zbadanie rachunków wydatków państwa, rezultatów wykazów finansowych i udzielenie absolutorjum; zaciąganie nowych pożyczek, zamiana istniejących długów państwowych, sprzedaż, zamiana i obciążenie nieruchomych dóbr państwa, ustawodawstwo co do monopolów i regaliów i w ogóle wszelkich interesów finansowych, wspólnych wszystkim w radzie państwa reprezentowanym królestwom.

d) uregulowanie spraw pieniężnych monetarnych i not bankowych, spraw celnych i handlowych, urządzeń telegraficznych, pocztowych, żelaznych kolei, żeglugi i innych środków komunikacyjnych;

e) ustawodawstwo w sprawach kredytu, banków, przywilejów i przemysłu, z wyłączeniem prawa propinacyi — dalej ustawodawstwo o miarach i wagach, o markach i wzorach;

f) ustawodawstwo w sprawach medycznych, jako też o ochronie przeciw epidemiom i zarazom bydła;

g) ustawodawstwo o prawach obywatelstwa i przynależności, o policyi względnie do osób obcych i o paszportach, niemniej też o obliczeniu ludności.

h) ustawodawstwo w stosunkach wyznaniowych, o prawie stowarzyszeń i zgromadzeń, o prawie i obronie własności literackiej;

i) oznaczenie zasad wychowania publicznego w szkołach ludowych i gimnazyach, dalej ustawodawstwo o uniwersytetach;

k) ustawodawstwo w przedmiotach prawa karnego i policyi karnej jak też ustaw cywil-

nych, z wyjątkiem ustawodawstwa o wewnętrznem urządzeniu ksiąg publicznych i o tych sprawach, które na mocy ordynacyi krajowych i tej zasadniczej ustawy należą do zakresu sejmów krajowych; dalej ustawodawstwo o prawie handlowem i wekslowem, o prawie morskiem, górniczem i leśnem;

l) ustawodawstwo o podstawach organizacyi władz sądowniczych i administracyjnych;

m) ustawy mające się wydać w celu przeprowadzenia zasadniczych ustaw państwowych o ogólnych prawach obywatelskich, o sądzie państwa o władzy sądowniczej, rządowej i wykonawczej.

n) ustawodawstwo w sprawach, odnoszących się do obowiązków pojedynczych krajów koronnych i stosunków tych krajów między sobą.

o) ustawodawstwo co do sposobu traktowania spraw, oznaczonych jako wspólne, ugodą z krajami korony węgierskiej zawartą.

Nowiny z kraju i zagranicy.

* W p niedziałek odbędzie się w izbie handlowo-przemysłowej wybór posła do sejmu krajowego. O ile nam doniesiono, izba nie myśli wybrać posła z po za grona swego, gdyż mniema iż i pomiędzy swymi członkami znajdzie odpowiedniego reprezentanta. Pan Breuer, który zastępował dotąd interesa handlu w sejmie wcale nieodpowiedział swemu powołaniu gdyż nietylko ani razu niezabrał głosu lecz też i żadnego nie stawiał kiedykolwiek wniosku; znaczna przeto liczba członków izby zwróciła uwagę swą na p. Józefa Kolischera, założyciela banku hipotecznego, który bardziej zajmuje się życiem publicznem i interesami handlu i przemysłu, a większą rokuje nam nadzieję energicznego wstawienia się za potrzebami materialnej doli naszej.

* Wczoraj około 12. w południe odbyło się na Wałach hetmańskich istne polowanie z obławą na sarnę. Posługacz niosąc na plecach sarnę nie związaną za nogi — uczuł się nagle tak silnie potrącony w kark że padł jak długi w śnieg a sarna zemknęła. Tłum ludzi, zbiegły ze wszystkich ulic zrobił obławę, i po wielkich usiłowaniach udało się czterem ludziom sarnę przytrzymać, lecz powtórzony eksperyment, aby sarna na grzbiecie posługacza doszła swego przeznaczenia, nie powiódł się, bo posługacz powtórnie wywrócony wraz z uliczną gawiedzią puścił się powtórnie za sarną — cwałem biegnącą przez plac Marjacki w ulicę halicką.

* We czwartek znaleziono o godzinie 11 w południe na rogu ulicy Szerokiej ku wałom hetmańskim 6 kluczyków do toalet lub kaset podręcznych, które każdego czasu odebrać można w ajencji dzienników naprzeciw kościoła katedralnego.

* Z przyczyny świąt zaszła w wykładach p. Schmitta przerwa, która dziś ustaje, treścią jego będzie; sejm delegacyjny, sprawa wschodnia i początki konfederacyi Barskiej. Wykład III. o ustroju polityczno społecznym w rzeczypospolitej polskiej, wyszedł właśnie z druku.

* Prezydjum krajowej dyrekcji skarbu podaje do wiadomości, że czynność nowych urzędów podatkowych rozpocznie się z dniem 31 stycznia b. r. W miejsce istniejących dotąd 170 urzędów, będzie ustanowiony urząd zbiorowy w Krakowie i 73 urzędów podatkowych. Do tych urzędów należeć będą dotychczasowe czynności podatkowe i sprawy sierocieńskich depozytów.

W tych miejscach, w których na przyszłość nie będzie istniał urząd podatkowy, przechodzą sprawy sądowych urzędów depozytowych na sądy powiatowe, tam zaś, gdzie obok sądów znajdować się będą urzędy podatkowe, te ostatnie mają i na przyszłość działać jako urzędy depozytowe.

Stan osobowy każdego urzędu podatkowego składać się ma z poborcy, kontrolora, potrzebnej liczby oficjałów, praktykantów i sług, a nadto każdemu wyznaczone będą w miarę potrzeby pauszalia na czynności pisarskie.

* Przed niejakim czasem przybył z Wiednia, do Lwowa jakiś mężczyzna z młodą damą, stanął w w hotelu, udawał że jest urzędnikiem od wojskowości, żył dość drogo, i narobiwszy mnóstwo długów z..iknął, aby się przenieść do innego hotelu. Temi dniami przytrzymany został wraz z towarzyszką; była to jak się pokazuje pokojówka.

* W roku 1864 dwór w Bludnikach, wskutek ugody zawartej z gminą Temeszowce pod Haliczem zbudował na rzece Łomnicy tamę przeszło 300 kroków długą, dla przysporzenia wody młynowi dworskiemu. Gmina otrzymała za to 640 złr. w gotowiźnie i kilka morgów gruntu. Temi czasy włościanie uzbrojeni w siekiery napadli w nocy na tę tamę i zepsuli ją w dwóch miejscach na 25 i 15 kroków długości, przez co zrządzili szkodę na 300 złr.; ponieważ prócz tego młyn musi spoczywać, powstaje druga strata, która wynosi 100 złr. tygodniowo. Dla rozstrzygnienia tej sprawy zjechała na miejsce komisja sądowa z Stanisławowa.

* W mieście powiatowem Zamościu, gdzie niema porządnego piekarza chrześcianina, mogą osiąść każdej chwili kilku takich piekarzy, którym będą udzielone bezpłatne pomieszkania dla siebie i na piekarnie. Tak opiewa ogłoszenie zamieszczone w „Kurjerze Lubelskim“.

* Wedle opowiadań jednego z korespondentów paryzkich, Napoleon III. nie pozbył się jeszcze swego złego humoru; mieszka w St. Cloud zupełnie odosobniony i pozostaje prawie przez 14 godzin w swoim gabinecie. Stary Felix, jego kamerdyner, kiwa zawsze głową i wstrząsa ramionami, gdy się dopytują o jego pana i cesarza, gdy zaś rzeczy dobrze stoją, to okazuje zwykle wesołe oblicze. Jest on niejako barometrem cesarza. Nawet niespodziewane i nagłe odwiedziny lorda Clarendona (w tych dniach u cesarza nie były w stanie go rozweselić.

* *Tygodnik lwowski* z powodu świąt wyjdzie dopiero we wtorek dnia 31. grudnia.

Część urzędowa.

Nominacje. Przy prokuratorjach finansowych zamianowani radcami finans. Dr. Bajgar, dr. Szlachtowski i dr. Kulczycki dla Lwowa; Dr. Dekykiewicz i dr. Zuker-Gizowski dla Krakowa. — Na przedstawienie rady miasta Złoczowa mianowani nauczycielami przy głównej szkole tamże: Siarkiewicz Filiks

---

PAMIĘTNIKI GRISCELLEGO

szpiega tajnego

Napoleona III. i Cavoura.

(Ciąg dalszy.)

Potem z miłością i z uniesieniem trudnem do odmalowania, przyjęła ramię swego małżonka ze słowami:

— Chociaż jestem tak młodą, życie moje to mały romans...

— Szczęśliwy to romans — zauważałem.

— O! Bardzo szczęśliwy, odrzekła, przytulając się do księcia, jeśli mi pan przyrzekniesz, żn go nie wydrukujesz, opowiem go panu.

— Oh! Wasza Wysokość! któżby odważył się na napisanie tego, na co nowa Stael się nie pokusiła.

— Podchlebiasz mi, panie baronie, przyznając mi talent autorki Korynny; wolę troszczyć się wychowaniem swych dzieci i zajmować się gospodarstwem, jak literaturą.

— Mam to przekonanie, że Wasza Wysokość potrafiłaby jedno i drugie.

— O nie... wolę opowiedzieć panu ten romans, niż go napisać.

— Dzięki Waszej Wysokości, po tysiąc razy dzięki — już z góry!..

— Jutro przyjdź pan do nas na obiad. Książę zaprosił już kardynała. Po objedzie, obaj panowie udadzą się do klasztoru, dla wi dzenia się z królową względem nowin przybyłych z Rzymu. My oboje pozostaniemy, i dla rozerwania się, opowiem mu mój romans.

Na tej przechadzce po wałach Augsburga zauważano, że królowa Obojga Sycylji nadto się troche przytulała do swego towarzysza... być może, że inne jeszcze więzy łączyły Marję Zofię i księcia Taxis, jak więzy zwyczajnej dworskiej grzeczności.

Nazajutrz po obiedzie u brata królowej księżna dotrzymała danej mi obietnicy. Po oddaleniu się do klasztoru małżonka i kardynała, usiedliśmy na sofce naprzeciw siebie, poczem Jej wysokość zaczęła:

„Urodziłam się w Ratyzbonie. Ojciec mój, major w armii królewskiej, umarł, gdy miałam zaledwie lat dwanaście. Dobra moja matka, którą pan znasz, została wdową w 28 roku życia. Mogła ona była mimo ubóstwa swego wyjść za mąż po raz wtóry, nie myśląc jednak jak tylko o swej jedynaczce i nie żyjąc jak tylko nią, nie chciała oddać mnie pod władzę ojczyma. Sprzedaliśmy po śmierci ojca wszystko, co nie było nam niezbędnie potrzebnem, i osiedliśmy w Monachium“.

„Matka moja żyła bardzo samotnie; zajmowała się tylko mojem wychowaniem. Uczyłam się pilnie, aby tylko zadowolnić tę, która mi dała życie. Szczególnie robiłam postępy w nauce muzyki i śpiewu. Na dniu rozdania nagród, matka moja omal nie umarła z radości, na widok otrzymanych przezemnie wieńców. Cała arystokracja stolicy winszowała jej córki. Tegoż samego dnia dyrekcya teatru królewskiego w Monachium ofiarowała się matce po dłuższych rozprawach, dawać mi codziennie lekcye spiewu w jej obecności, nie miałam się pokazywać na scenie, aż w dniu mego debiutowania. Ofiarowano nam jednak lożę, w celu, abym każdego wieczora zapoznawać się mogła ze sceną, grą i wymową artystów.“

„Po upływie dwóch miesięcy zapowiedziały afisze pierwszy występ panny X...., córki majora, która dla utrzymania swej matki, została artystką. Dwór i arystokracya przepełniły salę. Od pierwszej nóty przyjęto mnie oklaskami. Z końcem pierwszego aktu zawiódł mnie dyrektor do loży królewskiej. Matka, która mnie nie opuszczała, omdlała ze wzruszenia na progu loży. Książę Maksymilian pod trzymał ją i odprowadził nas za kulisy, gdzie miałam osobną garderóbkę.“

„W drugim i ostatnim akcie oklaski rosły coraz więcej. Artyści, którzy mnie nigdy dotąd nie widzieli, miasto zazdrości, winszowali mi i odprowadzali mnie aż do bramy. — Książę, którego nie znałam wcale, podawszy matce ramię, towarzyszył nam aż do mieszkania. Tam, w małym pokoiku nie wyłożonym dywanami, rzucił się do nóg moich. Nazajutrz byliśmy już wszystko troje tutaj w Augsburgu w hotelu „trzech króli“. Książę miał swe mieszkanie na drugiem piętrze. Matka, nie spuszczając mnie z oka ani na chwilę, oświadczyła mi, kładąc się spać, że Jego wysokość ma zamiar poślubić mnie.“

„Zostawiam pańskim domysłom, co publiczność i dzienniki rozprawiały o nas. Książę Ludwik Maksymilian, który śniadał i jadł obiad u nas, powiedział nam pewnego dnia, że otrzymał rozkaz od króla, ojca swego, i od ministra wojny stawienia się natychmiastowego w Monachium. Towarzyszyliśmy mu, ja i moja matka aż na dworzec; a jakkolwiek czystość mego sumienia nie mi nie wyrzucała, gdy ujrzałam go wsiadającego do wagonu, nie uściskawszy mnie (podał nam tylko rękę) uczułam się bliską omdlenia. Matka rzekła do mnie..

— Nie bój się córko, małżonek twój powróci.“

(C. d. n.)

Lubowicz Bazyli, Nowakowski Justyn i Frank Franciszek.

Konkursa. Posada aktuarjusza przy sądzie powiat. w Kopeczyńcach (400 złr.) n. p. do 28 lutego; lekarza przy zakładzie hutniczym w Zakopanem w powiecie Nowotarskim (420 złr.) t. p. do 1. lutego; sekretarza (600 złr.) i kancelisty (400 złr) przy radzie powiatowej w Nowym Sączu; t. p. do 30 stycz.; sekretarza przy radzie powiat. w Żółkwi (600 złr.) t. p. do 15 stycznia.

Cennik giełdy pieniężnej i tow. we Lwowie

z dnia 27. grudnia 1867.

Akcje kolei galic. Karola Ludw. po 200 złr. m. k. płacą 203.65. Obligi indemnizacyjne galic. płacą 63.85. Rubel papierowy rosyjski płacą 1.68. Pruskie bilety kasowe płacą 1.78. — Jęczmień korzec 140 funtów wied. netto według próbki 5.50. Siemie lniane korzec 150 funtów 11 złr. Lnianka (Rzyj) korzec 152 funtów brutto 8 złr. na Styczeń loco Bursztyn.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27 grudnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	54	30
„ z procent. z maja i listopada	57	60
5% Pożyczka narodowa	64	30
Losy pożyczki z roku 1860	81	50
Akcje banku wiedeńskiego	669	—
„ „ kredytowego	182	70
Londyn 10 funtów szterlingów	121	50
Srebro	119	50
Dukat pojedynczy	5	77

Cennik izby handl. lwowskiej,

z dnia 24. grudnia.

	Dają złr.	Dają kr	Żądają złr.	Żądają kr
Dukat holenderski	5	71	5	76
Dukat cesarski	5	74	5	79
Napoleond.or	9	95	9	71
Półimperjał rosyjski	9	83	10	05
Rubel srebrny rosyjski	1	85	1	92
Rubel papierowy rosyjski	1	66	1	67
Talar pruski	1	78	1	80
Galic. listy zastaw. w. a. (bez kupon.)	78	—	78	40
Galic. listy zastaw. m. k. (bez kupon.)	81	95	82	40
„ „ banku hip. (bez kupon.)	94	—	94	40
Galic. obligacje indmniz. (bez kupon.)	64	—	64	48
Pożyczka narodowa (bez kupon.)	64	50	65	33
Akcje kolei żelaz. galic.	203	25	204	75
„ „ „ Czerniowieckiej	168	—	169	08
„ banku hipotecznego gal.	71	—	75	50

Ogłoszenia.

J. Osiecki wydawca. Odpowiedzialny redaktor: Dr. H. Jasieński. Czcionkami M. F. Poremby